

GLENGARRY GLEN ROSS

de **David Mamet**
direcció i adaptació **Àlex Rigola**

Uns venedors immobiliaris enfrontats a una dura competició, que significarà un cotxe de luxe pel guanyador i l'acomiadament per la resta. Rigola torna a treballar sobre un text de Mamet, en una de les produccions més esperades de la temporada.

*Teatre Lliure de Monjuïc - Sala Fabià Puigserver
(del 6 de novembre al 28 de desembre de 2003)*

glengarry glen ross
de **david mamet**
direcció i adaptació **àlex rigola**

Traducció de l'anglès **Carlota Subirós**
Música **Oriol Rosell**
Espai escènic **Bibiana Puigdefàbregas**
Vestuari **M. Rafa Serra**
Il·luminació **Maria Domènech**
Disseny de so **Ramon Ciércoles**
Caracterització **Eva Fernández**

Intèrprets

Joan Anguera	George Aaronow
Andreu Benito	Shelly Levene
Joan Carreras	James Lingk
Eduard Farelo	Dave Moss
Joel Joan	Richard Roma
Keith Morino	Ballarí
Víctor Pi	Baylen
Òscar Rabadán	John Williamson
Oriol Rosell	Dj

Ajudant de direcció **Cristina Oliva** / Ajudant d'escenografia **Sebastià Brosa** /
Ajudant de vestuari **Berta Riera** / Assistents de direcció **Miquel Cerdà i Isabel
Díaz** / alumne en pràctiques de direcció de l'EMAV **Miquel Cerdà** / alumne en
pràctiques de direcció de l'Institut del Teatre de la Diputació de Barcelona **Isabel
Díaz**

I els equips del **Teatre Lliure**

Producció **Teatre Lliure**

David Mamet va treballar durant una temporada en una agència immobiliària el 1969. Aquests són els seus comentaris sobre aquella experiència.

L'agència era un muntatge tèrbol que venia parcel·les de terrenys no urbanitzats d'Arizona i Florida a cànids ciutadans de Chicago. Les empreses s'anunciaven a la ràdio i a la televisió i els seus reclams eren del tipus: "Inverteixi tocant de peus a terra... Terrenys meravellosos per viure a la bella / històrica Arizona / Florida. Per a més informació truqui al... i demani el nostre preciós catàleg." Els interessats trucaven demanant el catàleg i jo rebia els seus noms i el seu número de telèfon. La meva feina consistia en tornar-los la trucada, avaluar els seus ingressos i la seva disponibilitat de compra, i concertar-los una cita amb un dels venedors de l'agència. Aquesta informació constituïa una fitxa (així com en un cas criminal qualsevol indicatiu està fitxat - perquè pot guiar cap al possible sospitós, que en aquest cas era un possible client). Aleshores jo havia de valorar el valor relatiu d'aquestes fitxes i adjudicar-les als venedors. Cadascun d'ells agafava les fitxes que li havien estat assignades i sortia per complir amb les cites, que s'anomenaven visites... és a dir, reunions on un visita els clients potencials i s'asseu a parlar amb ells. I aquest és el context de l'obra. Som en una agència immobiliària. Hi ha un concurs de vendes que està a punt d'acabar-se. Als quatre venedors els queden molt pocs dies per determinar les seves posicions al gràfic de vendes, la pissarra. El que quedi a dalt de tot guanya un Cadillac; el segon, un joc de ganivets de cuina; els dos últims se'n van al carrer. La competició gira entorn de les fitxes; cada home intenta desesperadament aconseguir les millors.

David Mamet

Àlex Rigola

Barcelona, 1969

Llicenciat en interpretació per l'Escola Superior d'Art Dramàtic. Institut del Teatre.

Director del Teatre Lliure

Direccions d'escena i adaptacions

- 2003** *Glengarry Glen Ross*, de David Mamet. Teatre Lliure (en preparació).
- 2003** Direcció escènica del concert recital d'Albert Pla, *Cançons d'amor i droga* (Pla es fa el Sales). Teatre Lliure.
- 2003** Direcció escènica del *Cancionero de palacio*, XVII Festival Castell de Peralada. Direcció musical Carles Magraner.
- 2002** *Juli Cèsar* de W.Shakespeare. Teatre Lliure.
- 2002** *Ubú* d'Alfred Jarry. Teatre de la Abadía de Madrid.
- 2001** *Woyzeck* de G. Büchner. Festival Grec 2001 i Teatre Romea.
- 2001** *Titus Andrònic* de W.Shakespeare. Festival Grec 2000 i Temporada Teatre Lliure 2000-2001. Premi José Luis Alonso per a joves directors de l'ADE (Asociación de Directores de Escena) 2000 i Premi Butaca 2001 al millor director de teatre i al millor muntatge teatral
- 2001** *Suzuki I i II* d'Alexei Xipenko. Teatre Lliure.
- 2001** *Les variacions Goldberg* de George Tabori. Teatre Nacional de Catalunya (Sala Tallers).
- 2000** *Un cop baix* de Richard Dresser. Sitges Teatre Internacional (STI) 2000 i Sala Beckett
- 1999** *La màquina d'aigua* de David Mamet. STI 1999 i Sala Beckett
- 1998** *Troians* d'Eurípides. STI.
- 1997** *Kafka: El Procés* de Franz Kafka. STI i Teatre Adrià Gual.
- 1996** *Camí de Wolokolamsk (I)* de Heiner Müller a l'homenatge a Heiner Müller fet al Teatre Artenbrut.

David Mamet

Chicago, 1947

Dramaturg, director, assagista, novel·lista i poeta David Mamet és un dels creadors d'històries "sobre la lleialtat i l'engany" més influents dels Estats Units. *Time* el va arribar anomenar el Harold Pinter Americà – "divertit, atrevit i amb un important sentit de les particularitats de les situacions, en el temps i en l'espai."

David Mamet és fill de jueus russos establerts als Estats Units. El seu pare era advocat, la seva mare mestra. Va estudiar al Goddard College a Vermont on després va ensenyar interpretació. El 1972 va formar la Companyia de St. Nicholas, amb dos dels seus estudiants d'interpretació (un d'ells William H. Macy, que coneixem per la pel·lícula *Fargo*) i, després, es va traslladar a Chicago entre 1973 i 1977. Allà a l'edat de 24 anys va començar a atraure l'atenció per la cadència dels seus diàlegs, confeccionats a partir d'un llenguatge brutal. Quan se li va preguntar sobre la quantitat d'obsenitats de la seva obra, Mamet va contestar "A la meua família, quan encara no teníem televisió, ens agradava passar els vespres lamentant-nos, a través de la nostra habilitat d'expressar-nos d'una manera viciosa."

La seva orella per a diferents argots i la idiosincràsia dels seus codis ocults, es va fonamentar en una joventut rebel, en diverses feines (conductor de camions, venedor de catifes, netejador de vidres, mariner) i l'impacte de conèixer autors com Frank Norris, Willa Cather i per damunt de tots ells, Theodore Dreiser. Però el Mamet escriptor també va estar influït per l'austera poesia de Samuel Beckett i Harold Pinter, amb els quals comparteix la precisió del llenguatge i una utilització intel·ligent de la pausa.

Mamet va guanyar els primers reconeixements amb, *Sexual Perversity in Chicago* (adaptada al cinema amb el títol *About Last Night*) i *American Buffalo* (que va comptar amb Dustin Hoffman i Dennis Franz en la seva versió cinematogràfica). Quan es van estrenar les dues obres a Nova York el 1976, Mamet va guanyar el premi Obie al millor dramaturg, i *American Buffalo* va ser escollida millor obra pel New York Drama Critics Circle. El 1978, també va rebre el premi Outer Critics Circle per la seva contribució al Teatre nord-americà. El 1984, Mamet va guanyar un altre cop el premi del New York Drama Critics Circle així com el Pulitzer per *Glengarry Glen Ross*.

Si bé s'associa a Mamet amb personatges marginals, furtius, insignificants, la seva literatura va molt més enllà i és molt més diversa. Les seves obres van des de *Duck Variations*, sobre dos homes que seuen en un parc i discuteixen sobre ànecs, fins a *The Old Neighborhood*, una obra en tres actes sobre un home a la frontera dels quaranta, que intenta de donar sentit al seu passat mentre visita la llar dels seus orígens. Ha adaptat quatre obres de Txèkhov, ha escrit obres de teatre i llibres per a nens, set volums d'assais i dues novel·les. També ha escrit nombrosos articles, i ha col·laborat en les cançons de la seva dona, l'actriu i cantautora Rebecca Pidgeon.

Cronologia de l'obra de David Mamet (títols de les obres en l'anglès original).

Teatre

Lakeboat (1970), revisada el 1980
The Duck Variations (1972)
Sexual Perversity in Chicago (1974) premi Obie
Squirrels (1974)
American Buffalo (1975), premi Obie, premi New York Drama Critics Circle
Reunion (1976)
The Water Engine (1976)
A Life in the Theater (1977)
The Woods (1977)
Lone Canoe (1978)
Mr. Happiness (1978)
Prairie du Chien (1979)
The Sanctity of Marriage (1979)
Lakeboat (1980)
Short Plays and Monologues (1981)
Edmond (1982), premi Obie
The Disappearance of the Jews (1983), convertida en un acte de *The Old Neighborhood*
Glengarry Glen Ross (1984), premi Pulitzer, premi New York Drama Critics Circle
The Shawl (1985)
Goldberg Street, (peces curtes i monòlegs, 1985)
Speed-the-Plow (1988)
Bobby Gould in Hell (1989)
Jolly (1989), convertida en un acte de *The Old Neighborhood*
D. (1989), convertida en un acte de *The Old Neighborhood*
Oleanna (1992)
The Cryptogram (1995), premi Obie
An Interview (1995)
The Old Neighborhood (1997)

Adaptacions de les seves peces teatrals al cinema

About Last Night... (1986, director Edward Zwick) basada en *Sexual Perversity in Chicago*
The Water Engine (1992, television, director Steven Schacter)
Glengarry Glen Ross (1992, director James Foley)
A Life in the Theatre (1993, per la televisió director Gregory Mosher)
Oleanna (1994, director David Mamet)
American Buffalo (1996, director Michael Corrente)

Pel·lícules dirigides

House of Games (1987), autor del guió

Things Change (1988), autor del guió amb Shel Silverstein

Homicide (1991), autor del guió

Oleanna (1994), autor del guió

The Spanish Prisoner (1998), autor del guió

The Winslow Boy (1999), autor també de l'adaptació a partir de l'obra de Terence Rattigan.

State and Main (2000), autor del guió

Heist (2001), autor del guió

Guions

The Postman Always Rings Twice (1981, director Bob Rafelson)

The Verdict (1982, director Sidney Lumet, Nominada a l'Oscar al millor guió)

The Untouchables (1987, director Brian De Palma)

We're No Angels (1989, director Neil Jordan)

Hoffa (1992, director Danny De Vito)

The Edge (1997, director Lee Tamahori)

Wag the Dog (1997, director Barry Levinson)

Assaig

Writing in Restaurants (1987)

Some Freaks (1989)

On Directing Film (1990)

The Cabin (1992)

Make-Believe Town (1996)

True And False: Heresy and Common Sense for the Actor (1997)

Three Uses of the Knife (1998)

Novel·les

The Village (1994)

The Old Religion (1997)

Llibres infantils

Warm and Cold (1985, amb dibuixos de Donald Sultan)

Three Children's Plays (1986)

The Owl (1987)

Passover (1990)

The Duck and the Goat (1996)

Poemes

The Hero Pony (1990)

